

«**Sigo aquí**» ▶ L'escriptora i periodista irlandesa Maggie O'Farrell reivindica la necessitat de viure la vida a cada instant en un volum de disset relats en els quals explica experiències pròximes a la mort

Un pacte amb la mort

Maggie O'Farrell relata a *Sigo aquí* disset «frecs amb la mort», una es-cruixidora reunió de relats biogrà-fics plens de vida, valentia i il·lusió.

MATÍAS CROWDER

■ Ella camina sola per un camí de muntanya. En el següent cim creu veure un home que ha vist camí avall, creient avançar-lo. Pel que sembla, l'espera. Es diu que no ha de tenir por, però s'adona que està sola en aquell perdut lloc del món davant d'un possible agressor. L'home la segueix, vol atrapar-la amb el llaç dels seus prismàtics al coll, però ella aconsegueix desfer-se'n i corre. La policia no li presta atenció fins que, una setmana més tard, una jove de la mateixa edat és trobada estrangulada amb aquell mateix llaç, després d'haver estat torturada i violada. Per què ella es va salvar i l'altra jove va morir? És una de les fascinants històries d'aquest recull d'acaraments amb la mort.

Després de llegir *Sigo aquí*, qualsevol juraria que Maggie O'Farrell (Irlanda, 1972) té un tracte amb la mort. Com el seu títol indica, segueix aquí després d'un llarg i variat recorregut

pel precipici de la vida. És la forma en què l'autora ens fa saber que el final és una cosa tan quotidiana com qualsevol altre esdeveniment de la nostra vida. D'això mateix tracta aquest fabulós llibre autobiogràfic, de disset «frecs amb la mort», com ho anomena la seva autora. Límit que fa a Maggie O'Farrell, i al lector, viure millor, aprofitar la vida perquè al final pot ser-hi, esperant-nos o, com en el seu cas, apropant-se massa.

Si fóssim conscients que el perill aguaita en girar la cantonada, en els revolts dels camins, de la quantitat de gent que vol fer-nos mal i ni tan sols ells saben per què, un es quedaria immòbil sense sortir de casa. El que produeix *Sigo aquí* és el pol oposat. És una aposta per la vida.

«Les experiències properes a la mort no són un fet únic ni excepcional», diu l'autora. «M'atreveria a dir que tothom n'ha tingut en algun moment. Passem tots aquí com encantats, vivint un temps prestat, furtant els dies, alliberant-nos del destí, sense saber quan ens caurà la destral a sobre». Moments crucials que sempre hi seran malgrat tot, recordant-nos,

Maggie O'Farrell.

encara que vulgui un oblidar-ho, el transitori que som en aquest món.

És el capítol anomenat «Abdomen» -cada capítol es titula segons la zona afectada- potser un dels més cridaners, perquè la mort està a punt de generar-la la mateixa seguretat social britànica, quan se li nega la cesària malgrat el complicat quadre mèdic que presenta. A Xile un lladre li posa

un matxet al coll. De viatge a Hong Kong, l'avió en el qual vola està a punt de caure sobre l'oceà Pacífic. És com una aplanadora de sentiments aquell altre capítol -«Torrente sanguíneo»- en el qual parla d'un avortament natural, un tema tabú segons l'autora, al qual les dones es veuen obligades a restar-li importància.

En conjunt *Sigo aquí* resulta tan addictiu com demolidor. O'Farrell no fa un tracte amb la mort, les pàgines d'aquest llibre són un tracte amb la vida, amb la manera d'aprendre del final, per viure més intensament.

La novel·lista irlandesa Maggie O'Farrell ha estat periodista, editora literària adjunta de *The Independent*, a més d'impartir cursos d'escriptura creativa. És autora de set novel·les: *After You'd Gone* (2000), *My Lover's Lover* (2002), *The Distance Between Us* (2004, guanyadora premi Somerset Maugham), *La extraña desaparición de Esme Lennox* (2007), *La primera mano que sostuvo la mía* (Libros del Asteroide, 2018), *Instrucciones para una ola de calor* (2013) i *Tiene que ser aquí* (Libros del Asteroide, 2017).

MAGGIE O'FARRELL
«**Sigo aquí**»

LIBROS DEL ASTEROIDE
268 PÀGINES